No. 2853 — Zaterdag 12 Juni 1937 — 54ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0.10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50



De Koninklijke Familie van Engeland na de kroning.

STALIN

In de laatste dagen doet Stalin bijzonder van zich spreken. Hij is dezer dagen voor de derde maal getrouwd. Zondag is zijn Moeder overleden en gisteren vernamen we een bericht dat een Weens professor naar Moskou ter consult was notboden, waaruit blijkt dat het met zijn gezondheid niet in orde is.



STALIN

Tenslotte hebben de processen van deze week tegen de Militaire commandanten van de Oekraïne, Wit Rusland, Moskou enz., vanwege de hoge militaire posities der aangeklaagden meer aandacht gevraagd in de reeks van tragische gebeurtenissen die zich in het laatste half jaar in de Sovjet-Unie afspelen.

Gebeurtenissen die haast wekelijks het hoofd kosten aan tientallen van mensen wier namen in communistisch Rusland een goede klank hadden, omdat zij tot de garde der alleroudste revolutionnairen behoorden. Waarom moeten deze mensen verdwijnen? Hebben zij de industriële opbouw gesaboteerd? Spannen zij samen tegen de wettige dragers van het gezag? Plegen zij verraad aan de vijand van de proletarische Staat? Van al deze misdaden worden zij beschuldigd. En toch weet ieder, die het hoofd koel houdt, dat beschuldigingen en bekentenissen beide in deze trotzkistische processen weinig, [illegible] men voor één groot, alles-overheersend motief: de veroordeelden staan de dictator van het Kremlin in de weg en dáárom alleen moeten zij verdwijnen.

De lugubere gestalte van Stalin staat in dit hele complex tragische gebeurtenissen op de voorgrond. Hij is de eerste aanlegger van de afschuwelijke, mensonterende drama's, die zich in de rechtzaal van Moskou afspelen. Duidelijk drukte zijn geest het stempel op al wat hier wordt verhandeld: duidelijk geschiedt dit alles in zijn belang.

Stalin!

In de officiële litteratuur van de Sowjet-Unie neemt hij een plaats in, die wellicht nooit enige ander heerser over Rusland heeft ingenomen. Er is letterlijk geen deugd, die niet in hoogste volkomenheid aan de voormalige bankrover wordt toegeschreven; geen geestesgave, die in deze, tot voor tien jaar, volkomen onbelangrijke man niet met de maten der genialiteit wordt gemeten. Zijn denken — De Europeaan vraagt: kán hij wel denken? — overtreft dat van Aristoteles, Socrates en Spinoza. De geschriften van Kant kunnen slechts in het licht van zijn redevoeringen worden begrepen. Zijn stijl — onleesbaar-houterig voor de beschaafde Westerling — wordt de kunstenaars van de Sowjet-Unie ten voorbeeld gesteld. Hij wordt de directe voortzetter van Goethe, de evenknie van Hegel genoemd. Boecharin betitelde hem als de veldmaarschalk van 't wereldproletariaat — een eulogie, die hem tóch niet van trotzkistische verdenking vrijwaarde. Op de partij-congressen klinkt van de morgen tot de avond één hosannah op de „stalen kolos", de groot-piloot, groot-ingenieur, groot-architect, grootmeester, groot-leninist, op de geniaalste der genialen, de wijsten der wijzen, de beste der besten, de „grootste der leiders van alle tijden en alle volken."

Stalin!

Het is niet alleen een felle ironie der geschiedenis dat deze persoonlijkheidsverering, deze cultus van één mens juist de hoogste vertegenwoordiger treft van een leerstelsel, dat aan de persoonlijkheid iedere werkelijke invloed op de gang der historische gebeurtenissen ontzegt, dat alles, óók de persoonlijkheid van de leider product is van de materiële omstandigheden — het is ook ronduit een blamage voor de communistische beweging, dat deze verering juist deze mens betreft. Toen zij Lenin tot voorwerp had — zij bleef toen ook meer binnen de perken — kon men haar enige redelijkheid niet ontzeggen. Lenin wás een persoonlijkheid van formaat. Wie bolschewisme zei, zei Lenin. Zijn geest droeg de revolutie van 1917. — Maar Stalin!

Boris Souvarine beschrijft Stalin zoals hij werkelijk is, zoals hij zijn hele leven was, in het seminarie, waar hij zijn revolutionnaire vrienden bij de rector aangaf, toen hij zelf gesnapt werd in de Georgische organisatie, waar hij mensen, die zijn eerzucht in de weg stonden, verried aan de Ochrana, in de „expropriateurs"-beweging, de organisatie der bankrovers, waarin hij op een veilige afstand bleef, terwijl anderen de kastanjes uit het vuur haalden, in de Siberische verbanning, waar geen partijgenoot het met hem in één huis uithield, in de revolutiedagen, toen hij toonde van de communistische beginselen en tactiek niets te begrijpen, toen hij in mensjewistisch vaarwater terecht kwam en tenslotte maar zweeg en zich angstvallig op de achtergrond hield om de aandacht van Lenin niet door nieuwe domheden te trekken, en in de strijd om Lenin's erfenis, die op een algehele verloochening der beginselen terwille van het persoonlijk succes, uitliep. Stalin staat in dit boek als de man, die zijn tekort aan intellect tracht te verbergen achter de uitingen van zijn wil. Voorzichtig, pijnlijk nauwkeurig, met weinig illusies, sober in zijn woorden, maar met een diepe verachting voor de persoonlijkheid van andere mensen en met een volkomen gemis aan beginselen en scrupules. De omstandigheden boden hem zijn kans; hij heeft haar gegrepen met heel dat zonderlinge mengsel van koelbloedigheid en energie, dat in hem ligt. Aan zijn natuurlijke aanleg tot intrigeren dankt hij de plaats, die hij bekleedt; door zijn opeenstapeling van allerlei kleine en schandelijke middelen tracht hij één groot doel, het in handen houden van de macht, te bereiken. Aan dat doel offert hij de beginselen van het communisme, de belangen van de proletariërs, ter wille van wie de revolutie werd begonnen, het leven van millioenen — in koelen bloede.

De verheffing van zó'n man tot voorwerp van een afgodische cultus treft dubbel pijnlijk, drukt dubbel vernederend op het geestesleven van het hedendaagse Rusland.



Stalin in de caricatuur.

Uit de Geschiedenis van onze Brug

Onze tegenwoordige brug dateert van het jaar 1889 en hebben we te danken zoals algemeen bekend is, aan de actieve bemoeiingen van de toenmalige Amerikaanse Consul de Hr. Smith, die de koe bij de horens wist te pakken.

Maar het initiatief is al van veel oudere datum en waarschijnlijk wel van de vroegere Curaçaose Gouverneur de Rouville.

Want er bestaat een kleine brochure van 28 bladzijden inhoudende „Plan tot „het aanleggen van gemeenschaps„middelen tusschen Pietermaai, Stads„zijde, Scharlo en Overzijde, ontworpen „door den Gouverneur der kolonie Cu„raçao en toegelicht door eene Commis„sie van deskundigen".

Deze brochure is van het jaar 1868.

In deze brochure deelt Gouverneur van Rouville mede, dat hij al jaren over het plan denkt om genoemde stadsdelen te verbinden met bruggen in plaats van veerponten.

Tijdens de slavernij (tot 1863) was dit plan niet uitvoerbaar.

„Door haar toch kon menig, niet ver„mogend, bezitter van slaven dezen te„gen een kleine wekelyksche opbrengst, „als pontvoerder vry laten om in eigen „onderhoud te voorzien, en gelyktydig „toch een zeer belangryken intrest ver„krygen van de koopwaarde des slaafs „die, overigens, byna vry man was."

Verder somt de Gouverneur de moeilijkheden op tegen het pontverkeer.

Tijd, soms hevige regenbuien, kille Noord-Oostenwind, lekke ponten, breken van roeispaan, afdrijven naar zee, waarvan enkele gevallen worden genoemd, o.a. een pont met schoolkinderen, bezwaren voor zieken, vooral in de nacht, van „rheumatische ziekten, die op Cu„çao aan de orde van de dag zijn" met het gevolg, „dat menigeen in elke deel „bijna nooit, een ander deel bezocht „heeft."

Verder worden genoemd de belangen van de landbouw, de bezwaren om thans, na de slavernij, er een eigen pont op na te houden. De toename van paarden en rijtuigen enz.

De plaats waar?

Bij het stellen van deze vraag, bespreekt de Gouverneur de moeilijkheden voor de scheepvaart, maar komt dan tot de conclusie de brug te plaatsen aan de Noordzijde van het Waaigat, een uithoek van de z.g. Kleine werf van de Heer J. A. Jesurun.

Deze plaats gaf zelfs terrein voor twee bruggen een over de haven en een naar de stadszijde.

Als punt van aansluiting op Otrabanda zouden twee wegen te kiezen zijn.

Een op en over de werf van de Heer Blasini, waardoor men zou uitkomen in de werfstraat (Olanda), welke straat door rotsverbrijzeling al verbreed was, maar dan nog meer zou verbreed worden.

Een ander middel van aansluiting zou zijn, het leggen van een dam of kade langs de Waterkant van af de Breedestraat naar de werf van de Heer Blasini, en hieraan werd door een commissie van deskundigen, waarover straks, de voorkeur gegeven. (Men ziet al weer dat op Curaçao heel veel plannen heel oud zijn. Red. A.)

De middelen.

Hiervoor had de gouverneur uitgebreide berekeningen gemaakt, gebaseerd op de cijfers van het toenmalige aantal passagiers wat van de ponten gebruik maakten; dit was gemiddeld per Zondag 5155 en per werkdag 3995. Want er zou op de brug een tolgeld geheven worden van 2½ cts en 1 ct. voor de wederhelft en minvermogenden.

De fondsen voor het benodigde kapitaal ƒ 150.000 a 200.000 zouden gevonden worden in de gelden die thans renteloos op de bank liggen ƒ 50.000 en de opbrengst van de verkoop van de domeinen op Bonaire.

De administratie van dit alles zou komen bij de directie van de Wees- en onbeheerde boedelkamer.

Na een rapport van de Kapitein der Genie, had de Gouverneur dit plan gesteld in handen van een commissie bestaande uit de Kapt. Luit. ter Zee de stationscommandant Pfaff; de Kapitein der Genie van Riemsdijk, de havenmeester en loods Gaerste; de Heer G. R. J. de Lima vroeger zeevarende, thans grondeigenaar en lid der rechtbank en de 2e Luit der artl. Willemsen.

Terwijl deze commissie aan het bestuderen was, kwamen er reeds van vele zijden bezwaren, welke de Gouverneur zeer terecht voorbarig noemde.

Het oordeel der Commissie, was vóór een schipbrug, zowel over de haven als over het Waaigat.

Wat de richting betreft, waren de volgende plannen in aanmerking gekomen.

a) van het uiteinde der Breedestraat Otrabanda, naar de Breedestraat in Willemstad.

Met deze richting zou voorzeker het publiek het meest gebaat zijn, maar zij levert te veel bezwaren voor de scheepvaart.

b) Van het wachthuisje der Marechaussee naar de hoek van het IJshuis (thans nieuwe douanekantoor) in de Willemstad.

Ook dit levert bezwaren voor de scheepvaart en tevens voor de steunpunten van de brug.

c) Van de werf Blasini naar de hoek van het IJshuis.

Bezwaren als onder b.

d) Van de werf Blasini naar de kleine werf van Jesurun.

Deze richting vond men nog de beste.

De zeer uitgebreide beschouwingen. van zeevaartkundigen aard alsmede over de technische uitvoeringen zullen voor deskundigen zeer interessant zijn maar voor een krantenartikel van minder belang.

Wel echter zijn dit de ingebrachte bezwaren.

Op de eerste plaats was er een adres ingekomen van de Heer Mendes, dat door de overbrugging van de haven de toegang naar zijn werf, voor schepen die aldaar gerepareerd zijn of moeten worden, zeer belemmerd werd en dat zijn nering dus te gronde gericht zal worden.

Verder was er „een op hoge toon ge„steld adres van de Heren Concessiona„rissen tot het afbreken der stadswal„len en het gedeeltelijk dempen van het „Waaigat."

Het adres hield in, dat de overbrugging te kort zou doen aan de overeenkomst met de concessionarissen aangegaan.

Dat de schepen voor de door hen gebouwde pakhuizen in hun vaart gestremd zouden worden en dat de ligplaats voor die pakhuizen door de brug zou aanslibben.

En dat door de bruggen de afvoer van vuil uit het Waaigat zou worden belemmerd en de bewoners van Pietermaai en Schaarloo blootgesteld zouden zijn aan schadelijke uitwassemingen en in hun gezondheid zouden worden benadeeld.

Ten slotte was er nog een adres, van enige burgers, ingezetenen, kooplieden, grondeigenaars en reders, wat zoals de de commisie zegt, de sporen dragende van uit dezelfde bron te zijn geput als het voorgaande, door zijn gematigde en meer zakelijke inhoud een rijpere en mee overweging waardig geacht wordt.

De bezwaren van deze burgers kwamen neer op hetzelfde als van bovengenoemde concessionarissen.

Al deze bezwaren werden door de commissie ampel en met tal van argumenten weerlegd, maar Curaçao was nog niet rijp voor dit bruggenplan.

Men moest nog wachten tot 1889.

Zeer leerzaam echter is het brochurtje, waaraan we bovenstaande beschouwingen hebben ontleend, voor de huidige historie van Curaçao.

Er is niet veel nieuws onder de zon omdat de geschiedenis zich voortdurend herhaalt.

De Vrouw in 's Lands Dienst

We horen wel eens beweren, en o.i niet ten onrechte, dat de Beurs en Nieuwsberichten links georienteerd is en zelfs heel sterk rood.

Een sterk bewijs voor deze stelling heeft men althans in het artikel wat onder bovenstaande kop verscheen in genoemd blad van Donderdag.

De redactie schrijft:

Tijdens de begrotingsdebatten, in de Koloniale Raal zeide de heer van der Drift toen hij klaagde over het gebrek aan personeel op 's lands kantoren, dat er te weinig jongemannen zijn, die als ambtenaar in dienst willen treden, zodat men thans over vrouwelijk personeel moet beschikken, dat echter ontslagen zou worden, wanneer men hiervoor mannelijk personeel zou hebben.

Met deze uitlating, die ongeveer in deze zin gedaan, werd een principieel vraagstuk aangesneden, dat in andere landen al heel wat stof heeft doen opwaaien en dat ook op Curaçao van belang moet worden geacht.

Tot zover zijn we het met de redactie eens.

Maar verder ook niet.

Want verder zegt de Redactie:

„als wij over deze uitlating een oordeel „zouden moeten vellen, dan moet ons „van het hart, dat hier de gemachtigde „van het Bestuur een standpunt innam „dat onzes inziens als verouderd en door „de tijd achterhaald moet worden ver„worpen".

Dikke woorden!

En verder doet de Beurs redactie het voorkomen, alsof er met de woorden van de Heer van Drift gezegd is,

„dat de man de kostwinner moet zijn „en de vrouw altijd een plaats in het „huisgezin moet hebben en vooral die „enge cirkel van huisgezin welke om „haar getrokken is, niet mag doorbreken.

dat de gemachtigde van het Bestuur de opvatting huldigt „dat de vrouw in „het gezin thuis hoort en nergens „anders".

dat hier op Curaçao aan de vrouw het recht ontkend wordt op vrije arbeid enz. enz.

Gelukkig dat de Redactie er bij schrijft „onzes inziens".

Want dat zien gebeurt wel door een erg rode bril.

De redactie schijnt alleen op de hoogte te zijn van Sociaal Democratische lectuur in deze.

Dat ze onbekend is met de rechtse opvattingen in deze materie, is misschien verklaarbaar, maar kan niet goed gepraat worden. Het zal echter straks nog blijken, dat ze ook van de vrijzinnige lectuur in zake deze niet op de hoogte is.

De opvattingen welke de Redactie de gemachtigde van het Bestuur in de schoenen schuift, zijn hoogst overdreven. We hebben ze althans van rechtse zijde nog nooit horen verkondigen.

Ter inlichting willen we echter wel aan de Redactie even mededelen, welke de opvatting is van Christelijke sociologen, welke vermoedelijk ook de Heer van der Drift delen zal.

Dat is n.l. deze:

dat de vrouw kan worden toegelaten tot alle beroepen mits:

a) zij daartoe de nodige lichamelijke en geestelijke geschiktheid bezit.
b) de belangen van het huisgezin er niet door geschaad worden.

Dat is dus wel heel wat anders als de Beurs durft beweren.

Maar ook, deze o.i. gezonde opvatting, die het zwaarst doet wegen, wat het zwaarste is, wordt door de Beurs helemaal niet aanvaard, wat wel blijkt als hij opkomt voor de gehuwde onderwijzeres.

De redactie noemt deze kwestie zelf een principiële en een praktische, maar zo weinig principieel wordt dit vraagstuk behandeld, dat zij zich van de opgeworpen moeilijkheid van de kindergezegen afmaakt met te zeggen:

„Zij die ons dit willen tegenwerpen, „verzoeken wij eens de praktijk te gaan „bestuderen, zij zullen waarschijnlijk „spoedig van standpunt veranderen."

Een philosophisch ongezonder redenering is wel moeilijk denkbaar.

Het lust ons niet, tegenover de practische moeilijkheden, die de redactie in feitjes opsomt, evenvele feiten tegenover te stellen, die de onhoudbaarheid van het pro van de gehuwde onderwijzeres zou kunnen aantonen.

We willen principieel blijven.

En daarom willen we voor vandaag alleen er op wijzen, hoe zelfs in vrijzinnig paedagogische Kringen een principieel verzet komt tegen het stelsel dat de gehuwde vrouw ook na haar huwelijk in maatschappelijke betrekkingen in casu als onderwijzeres gehandhaafd moet blijven.

Zo bestrijden in „Het Kind" Ida Heyermans en Ed. Peeters de mening van M. de Jong, dat de gehuwde onderwijzeres de beste is. De eerste zegt:

Hoe meer zij moeder is, hoe minder zij op haar plaats is in de school. Haar eigen gezin komt tekort, als de moeder voortdurend op school is. Gezin en school zijn er waarlijk niet te best aan toe met een vrouw, die noch ten volle zich aan haar werk in de school, noch aan dat in het gezin kan geven.

Doch... doch... zulke getrouwe leerkrachten zijn er niet in bizonder groot aantal in de scholen. Heel en heel velen hebben óf geen kinderen óf één, óf en dat is nog zeldzaam, twee. Het is dikwijls niet uit de edelste motieven, dat die gehuwden kinderloos zijn, óf weinig kinderen hebben. De getrouwde vrouw moet voor de klasse staan in de eerste maanden van haar zwangerschap. Hoe zal zij later rustig de baby voeden? Is het schoolkind ermee gebaat, wanneer dit een leerkracht krijgt, die haar eigen kinderen aan vreemden overlaat, of altijd haast heeft, omdat de plichten thuis haar opeisen? Hoe kan een vrouw, die óf geen kinderen wil, óf tegenover haar eigen tekort schiet, de schoolsfeer van die echte liefde doordringen, die daar het kind nodig heeft? Waar komt er van kinderwaarneming én thuis, én op school terecht met de leerkracht, die de tweespalt in eigen wezen in de school onmogelijk tot zwijgen kan brengen?

Het is gans normaal en natuurlijk, dat een vrouw trouwt. Maar het is niet gans normaal en natuurlijk, dat zij, gehuwd, per sé in de school moet blijven. Zij kan als getrouwde vrouw ander werk doen, dat zij thuis kan verrichten.

Geen echt vrouwelijke vrouw, kan én goede leerkracht, én goede vrouw én moeder zijn dan ten koste van eigen gezin, eigen kinderen, de school, zichzelve. En de andere, die alleen ter wille van het geld, ter wille van de meer dan dubbel belegde boterham in de school blijft, brengt waarlijks niets van reëele waarde in die school en onthoudt bovendien een plaats aan een ander.

Laat zij ander werk kiezen. Dat in de school is van te grote betekenis. Daar wordt gewerkt met levend materiaal, met kinderzielen en kinderlichamen. Wat daar verknoeid wordt, gaat ten koste van het kind zelf. Fouten, daar begaan, wreken zich op kind, gezin en mensheid."

Volgens Peeters staat over het algemeen de gehuwde onderwijzeres beneden de ongehuwde, omdat de school is ingericht om de kinderen opvoeding en onderwijs te verschaffen, niet om onderwijzers en onderwijzeressen aan een broodwinning te helpen. En verder houdt hij precies hetzelfde betoog als Ida Heyermans.

Dit zijn autoriteiten op het gebied van schoolwezen, en wel van de Openbare School, waarvan de redactie van de Beurs zich telkens als voorstander uitspreekt.

We geloven dan ook wel dat de Beurs, na lezing van bovenstaand citaat, hare bewering wel wat al te boud zal vinden, toen ze in haar artikel neerschreef:

„dat hier kinderen eenigszins worden „opgeofferd (het woord is misschien te „sterk. Red. Beurs) aan een inzicht van „het Gouvernement, dat vooreerst niet „praktisch mag worden genoemd, en dat „onzes inziens principieel verouderd is."

Wat een woorden! om niet te zeggen wat een humbug!

Vooral nog wanneer men weet, dat op 12 December 1935, de Tweede Kamer met 58 tegen 37 stemmen (rechts tegen links) het voorstel Suring heeft aangenomen om de gehuwde onderwijzeressen te doen ontslaan.

En al deze onpractische en principieel verouderde mensen zijn onlangs weer met grote meerderheid door het Nederlandse volk herkozen!

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

Het is nu bijna 11 maanden geleden, dat in Spanje de burgeroorlog is begonnen. De 18de Juli 1936 brak in Spaans Marokko een algemene opstand uit, Melilla en Ceuta werden door regeringstroepen gebombardeerd. In Spanje zelf braken eveneens overal opstanden uit en sloegen de militairen aan het muiten. Aldus begon deze vreselijke burgerkrijg.

Met afwisselend succes, in twee legers verdeeld, bestrijden de Spanjaarden elkaar, gesteund en geholpen door buitenlandse middelen, wapenen en troepen, nu reeds elf maanden. In de eerste zes maanden was het krijgssucces bijna voortdurend aan de zijde der witte troepen, onder leiding van generaal Franco. Daarna echter vielen er voor de witte troepen weinig grote successen meer te vermelden en is de toestand vrijwel in evenwicht gekomen, waarbij noch de witte, noch de rode troepen belangrijke winsten hebben kunnen bereiken.

Snel breidde de nationalistische beweging in het vorig jaar zich uit, 43 provinciën vielen hun geheel of grotendeels in handen, alsmede al de Koloniën en Spaans Marokko, de eerste haard van de opstand. De regerings- of rode troepen behielden slechts 18 provinciën, welke evenwel de grootste bevolkingscentra bevatten, o.a. alle grote havensteden aan de Oostkust en het Baskenland aan de Golf van Biscaje.

Enkele belangrijke feiten uit dit eerste half jaar zijn:

De verovering op 17 Augustus van Badajoz door de witten, waardoor de verbinding van de Noordelijke en Zuidelijke legers der nationalisten een feit werd.

Lieten op 18 September de rode troepen het Alcazar van Toledo in de lucht springen, de daar omsingelde nationalisten hielden toch nog stand, totdat zij op 28 September door de oprukkende roepen van generaal Franco ontzet werden en Toledo in het bezit der witten kwam. Nu lag de weg naar Madrid vanuit het Zuiden open. De Noordelijke troepen, die reeds lang waren vast gelopen in de bergpassen van het Guardarramagebergte konden nu tezamen met de Zuidelijke troepen de aanval op Madrid openen en op 5 October begon dan ook de strijd om de hoofdstad.

Thans na 7 maanden is Madrid nog steeds in handen van de verdediging onder aanvoering van generaal Miaja.

De strijd om Madrid werd op 7 Februari opnieuw geopend met de grote aanval in het Zuid-Oosten, aan de Jarama, waar de witte troepen er in slaagden de Valencia-weg te bereiken.

13 Februari beginnen de krijgsverrichtingen in het Noord-Oosten aan het Guadalajara-front. De hier strijdende nationale troepen wisten in 8 dagen grote successen te bereiken en andermaal liep Madrid ernstig gevaar geheel omsingeld te worden. Andermaal echter ook wisten de verdedigers der hoofdstad stand te houden en zelfs het verloren gegane gebied grotendeels te heroveren.

In het Noorden hebben de troepen van generaal Mola op 4 September Irun bezet en daarmede het Baskenland afgesneden van de in- en uitvoerweg naar Frankrijk. Op 14 September viel San Sebastian hun in handen: maar nog steeds houden de Basken stand.

De krijgsverrichtingen der laatste 4 maanden laten als belangrijkste feit zien de bezetting door de witte troepen van Malaga, de grootste havenstad in Zuid-Spanje (9Febr.)

Sindsdien is de strijd vooral gegaan tegen de Basken, met het doel de verovering van Bilbao. Waarom de laatste weken de strijd met wisselend succes gevoerd is, maar wat toch thans reeds tot op 6 K.M. schijnt ingesloten.

De laatste dagen is de strijd stil, maar misschien om over enige dagen met des te groter heftigheid uit te breken voor de laatste stormloop op Bilbao.

De non-interventie commissie schijnt te zullen slagen in het terugvoeren van Duitsland en Italië binnen de gelederen. En met zoveel gemak schijnt dit te gaan, dat Eden dezer dagen al heeft verklaard, dat de toestand in Europa veel minder gespannen is, als in de eerste maanden van dit jaar.

Om deze toestand minder gespannen te maken, zijn de Duitse Ministers ook vermoedelijk, zoveel reizen aan het maken. Schacht naar Wenen, von Neurath, naar Sofia, Belgrado en Budapest en wederkerig kwam een Chinees Minister Dr. Kung naar Berlijn en bezocht een Frans oorlogschip Kiel en een Engels oorlogschip Flensburg.

De Duitse regering schijnt eer belang te stellen in de vriendschap van het buitenland, als in die zijner eigen burgers: want de katholieken zullen wel langzamerhand alle sympathie voor hun regering verloren hebben, en het gaat dezelfde weg op met de gelovige protestanten, En de Joden zullen er niet beter over denken. Alleen op de moderne heidenen, zal deze Duitse regering dan nog kunnen bouwen. Of dit echter een degelijke grondslag is?

We horen momenteel niet veel meer van de Duitse kerkvervolging, Doch dat er een eind aan gekomen is geloven we niet. Nog vele en zware beproevingen zullen onze medekatholieken in Duitsland wel te wachten staan.

Maar dat zij op de lange duur als overwinnaars uit deze strijd te voorschijn zullen komen, daar valt niet aan te twijfelen, zoals zij ook een halve eeuw geleden, een groter man dan Hitler,- Bismarck- verslagen hebben. Zij hebben de steun van de gebeden hunner geloofsgenoten in andere landen, en het is te hopen, dat er een weg gevonden wordt, om uit hun moeilijkheden te komen, of, indien zij nog langer een bittere strijd te voeren hebben, dat hun trouw aan het Geloof, waarvan de geschiedenis zo duidelijk de kracht heeft getoond, moge zegevieren.

BUITENLAND.

DE „MENSUR" WEER IN ERE?

Vroeger bleef het duel in Duitsland vrijwel tot studenten- en officierskringen beperkt. Zelfs is er, als we ons niet vergissen, een tijdlang strenger dan vroeger tegen opgetreden.

Mag men echter een Havas-telegram uit Berlijn geloven, dan zullen thans de zegeningen van het duel aan alle Duitsers ten goede gaan komen!

Dit bericht, dat we in de „Tijd" aantroffen, luidt als volgt:

De „Mensur", het studentenduel op de sabel, zal worden gedemocratiseerd en zal tot gemeen goed van het Duitse volk gemaakt.

In het voorwoord op de nieuwe erecode der studenten, welke het volgend semester van kracht zal worden, wordt gezegd, dat er geen verschil bestaat „tussen de eer van een student en van een arbeider, van een soldaat en een handelsman." Het duel zal worden ontdaan van het aureool, dat een kaste er vroeger aan verleend had.

Op alle hogescholen en universiteiten zullen de eerste twee semesters worden gewijd aan voorbereidende oefeningen met de nieuwe lichte sabel van 400 gram. Gedurende het derde semester zal de student zich trainen voor het eigenlijk duel.

Tenslotte zullen de ere-rechtbanken worden vervangen door ere-raden, bestaande uit een rechter, die zijn sporen op politiek gebied heeft verdiend en twee bijzitters.

Nu moet men met Franse berichten over Duitsland altijd enigszins oppassen. Maar dit bericht past wonderwel in het kader van gelijkschakeling en toenemend oud-Germaans paganisme.

Want terwijl de Grieken en Romeinen het duel niet kenden, was het bij de heidense Germanen zeer gewoon en zelfs een door het gerecht op te leggen bewijsmiddel in de vorm van een Godsoordeel. Het was tijdens de „donkere" Middeleeuwen daar te lande in onbruik geraakt en werd eerst in de 16de eeuw weer uit Frankrijk uit Duitsland geïmporteerd.

Alleen is het minder juist, dat het studentenduel, de Mensur, alleen op de sabel zou plaats hebben. De lichtere vorm heeft op de degen, de zwaardere op de sabel of op het pistool plaats.

Het schijnt in sommige kringen van Duitsland als een bizonder teken van dapperheid beschouwd te worden, als men zijn gehele verdere leven met het lidteken van een sabelhouw in het gelaat rondloopt. Dat bleef vroeger gelukkig tot een bepaalde kaste beperkt, zoals menige caricatuur in de „Fliegende Blätter" deed uitkomen. Maar thans zal er geen plaats meer zijn voor ironie en hekelend sarcasme.

Want nu zal iedere Duitser zich in daarvoor bestaande of nog op te richten instituten onder geneeskundige contrôle de „Mensur" kunnen laten toedienen. Dan eerst wordt de heldhaftigheid als 't ware aan de lopende band geproduceerd, waarbij de zo terecht hooggeroemde Duitse medische wetenschap welwillend gereed zal staan, om al te grote onheilen te voorkomen. Wel zullen er enkele slachtoffers vallen, maar, nietwaar, il faut casser des oeufs pour faire des ommelettes.

Zo zal het peil van de Duitse heldenmoed weldra ongekende hoogten bereiken.

Dat het duel in flagrante strijd is met het Goddelijke gebod, dat de Katholieke Kerk het duel steeds en onvoorwaardelijk afkeurt en dat de bedrijvers daarvan door de zwaarste kerkelijke straffen worden getroffen, dat door het duel men zich aan de eeuwige straffen blootstelt, ziedaar van die kleinigheden, welke de paganistische opvattingen in haar opwaartse vaart niet vermogen te stuiten.

Het duel is een zwaar vergrijp tegen het Goddelijk recht over leven en dood, een verstoring der bestaande rechtsorde en een wel zeer ongeëigend middel om een al dan niet vermeend aantasten van de persoonlijke eer tegen te gaan, waar hierbij het „recht van de sterkste" zegeviert. Er hoort bovendien vaak meer toe, om een duel te weigeren, dan om het aan te gaan.

De Kerk heeft dan ook de zwaarste straffen op dit vergrijp tegen het leven of welzijn van de evenmens gesteld. Zowel de duellerenden als hun secondanten zijn ipso facto in de ban, welks opheffing aan de Paus zelf is voorbehouden. Het misdrijf wordt kerkelijk als infamie beschouwd en gaat gepaard met ontzegging der kerkelijke begrafenis.

Ook worden door de ban getroffen allen die het duel hebben uitgelokt of aanvaard, daaraan positief dan wel negatief medeschuldig, ja zelfs behulpzaam zijn, terwijl ook degenen, die daarbij met voorbedachten rade aanwezig zijn door de ban worden getroffen. (Leo XIII in de Bulle „Pastoralis officii" van 12 September 1891).

Hoewel in Duitsland strafbepalingen tegen het duel bestonden, werd het tijdens het Keizerrijk maar al te zeer getolereerd, waarin zelfs de in 1902 opgerichte Antiduel-liga weinig verandering ten goede heeft kunnen brengen.

Men moet afwachten, welke houding het Derde Rijk tegen de „popularisering" van het duel zal aannemen.

Het bovengenoemde bericht stemt, altijd indien het juist is, daarover niet zeer hoopvol. Gezien de opvattingen, die thans in het Derde Rijk heersen, lijkt het ons uitgesloten, dat studenten de daarin vermelde nieuwe erecode zouden hebben opgesteld, indien zij niet reeds bij voorbaat zich ervan verzekerd achtten, dat deze in de leidende, vooral militaire kringen instemming zou vinden.

Het heeft er alles van, dat in het Derde Rijk met alle middelen ernaar gestreefd wordt, de Christelijke opvattingen te vernietigen en dat zulks „an höchster Stelle", oogluikend wordt toegelaten. De houding, die tegen de Pauselijke Encycliek wordt aangenomen en waardoor minstens een derde deel van het Duitse volk voor het hoofd wordt gestoten, stemt daarmede geheel en al overeen.

STALIN'S MOEDER OVERLEDEN.

Dezer dagen maakten de telegrammen melding van het overlijden van Stalin's moeder.

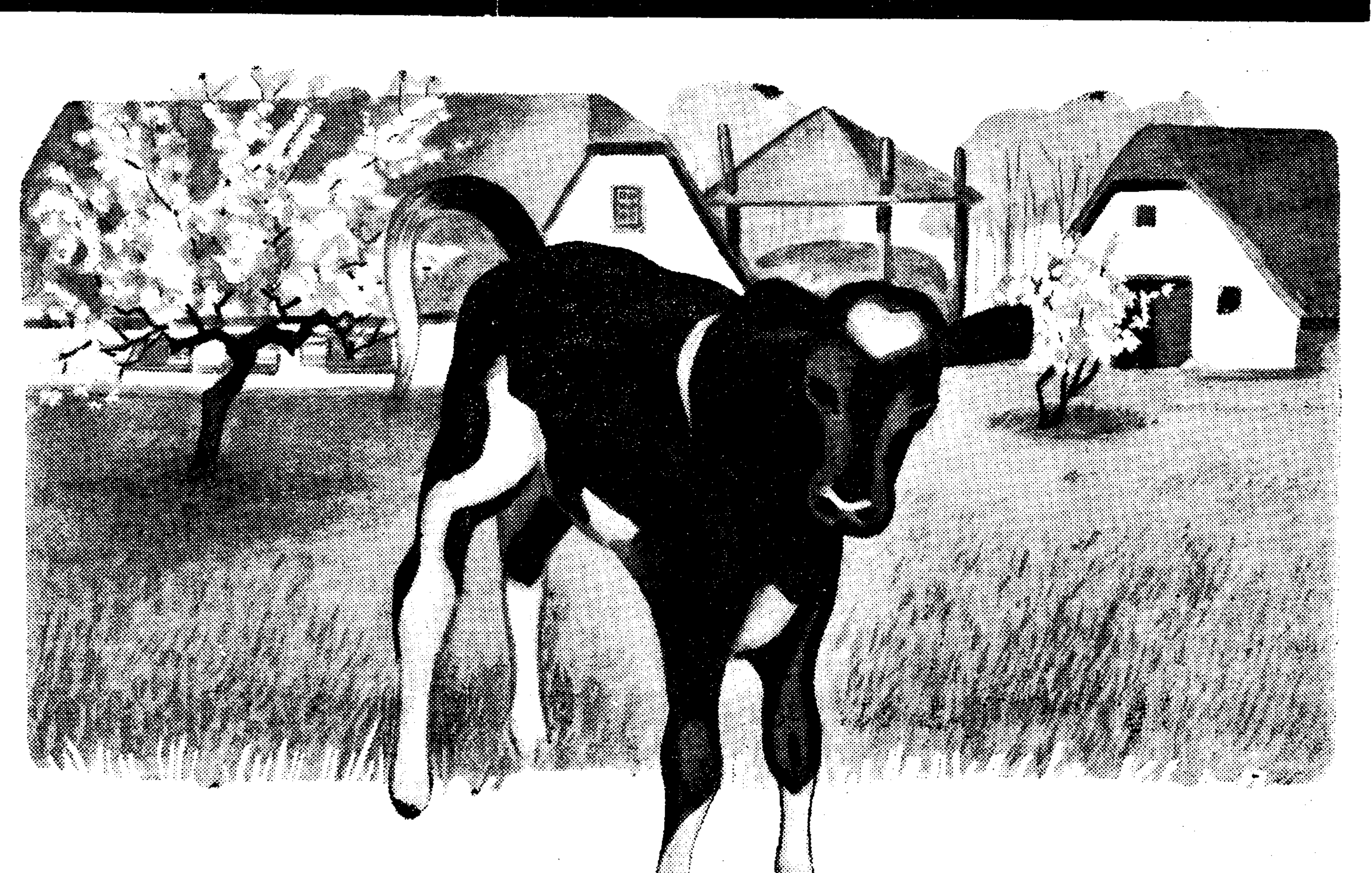
Gelukkig hopen we voor deze vrouw, kunnen we hierbij nog mededelen het volgende bericht, wat onlangs in de pers de ronde deed.

De moeder van de Sovjet-Russische dictator, Stalin, die te Tbilisi (vroeger Tiflis) woont onder de naam van haar vroegere echtgenoot Dschugaschwili, verscheen op het Russische Paasfeest in de orthodoxe kerk om er de godsdienstoefening bij te wonen.

De thans 78-jarige vrouw was sinds twintig jaar niet meer in de kerk gezien. Haar verschijnen veroorzaakte een hevige paniek in de kerk, aangezien vele gelovigen in haar een handlangster van de Gepoe zagen en daarom de kerk in allerijl verlieten.

De oude vrouw had met haar bezoek evenwel in het geheel geen kwade bedoelingen, hetgeen zij bewees door een gift van duizend roebel tot verfraaiing van het kerkgebouw.

De terugkeer van Stalin's moeder tot de kerk heeft geweldig opzien gebaard. De Gepoe heeft haar zoon, de dictator, terstond ervan op de hoogte gesteld en Stalin heeft bevel gegeven, dat zijn moeder Tbilisi moet verlaten en zich vestigen in een plaats, waar haar kerkbezoek geen sensatie wekt.



NEDERLAND.

O Moeder, die Roomsen!

In de Nederlandse bladen lezen we van een verkiezingsrede van de Minister van Onderwijs, de Heer Slotemaker de Bruïne voor de Christ. Hist. Kiesv. te Amsterdam.

En daaruit citeren we de volgende passus:

Bij de stemming dient het beginsel voorop te staan en zorge men, aldus de heer Slotemaker, tegenover de Katholieken, voor een krachtig Protestants blok.

Mr. Trip als Ordenaar.

Mr. Trip, de zeer bekwame president van de Ned. Bank is katholiek. En op diens katholiciteit wensen wij in geen enkel opzicht iets af te dingen. Deze kwestie blijve dan ook geheel buiten beschouwing.

Maar op economisch terrein behoort de heer Trip, komende uit de school van de thesaurie van Gijn, tot de liberale richting evenals de heer Colijn en als zodanig moet de heer Trip van de z.g. ordening ook niets hebben.

Ook hij zweert bij de liberale economische vrijheid.

Maar in zijn jongste jaarverslag van de Bank voor Int. Belangen zelf deze Mr. Trip, gedwongen door de feiten, een zeer scherp vonnis over dit liberale vrijhandelssysteem en houdt hij wellicht onbewust een krachtig pleidooi voor de ordeningsgedachte.

Hij wijst op de noodlottige invloed van het vrije spel der economische krachten op de goudmarkt momenteel, waardoor binnenkort zo voorspelt Mr. Trip als niet ingegrepen wordt de jaarlijkse goud-productie het dubbele zal bedragen van die in 1929.

De oorzaak van deze goudvloed? Dat is de vrijheid voor de winzucht, om ongeacht de gevolgen, uit de gegeven omstandigheden voor zich het grootst mogelijk voordeel te trekken.

Gouddelven is een lucratief bedrijf geworden in een tijd, dat de productie van de eerste levensbenodigdheden met kunst- en vliegwerk amper vrij van verlies kan worden gemaakt.

Als ook de valsheid tastbaar werd, zo voegt het Huisgezin hieraan toe, van de mening, dat de volledige economische vrijheid het best het algemeen welzijn verzekert, uit het nastreven van het eigen belang door allen, ieder voor zich van zelf de hoogst mogelijke welvaart voor het geheel groeit, dan thans in deze nieuwe „goudcrisis".

Schrijft Mr. Trip in zijn jaarverslag niet, dan het „nauwelijks twijfel lijdt, dat op het ogenblik een verlaging van de goudprijs er toe zou bijdragen om de ernstige problemen, die uit de overvloedige goudproductie voortvloeien tot een oplossing te brengen"?

Dat betekent de erkenning van de verstoring van het economisch leven als gevolg van de bandeloosheid der „eenzame durvers", die maar raak produceren om de winst; dat betekent een pleidooi voor het regelend ingrijpen, ten einde de productie te doen beantwoorden aan zijn wezenlijke doel: de voorziening in de maatschappelijke behoefte.

Mr. Trip vraagt om.... ordening, die naar hij met zoveel woorden zelf erkent, niet op de laatste plaats de belangen der producenten zal dienen, want ook van hun standpunt beschouwd, „zal het van belang zijn voorwaarden te scheppen, die het goud bij voortduring nuttig maken als basis van het muntwezen, in plaats van zich te concentreren op onmiddellijke winsten."

Wij Kath. ordenaars, zouden het niet voortreffelijker hebben kunnen uitdrukken!

CURACAO.

HET ZORGENKIND SURINAME.

Wanneer men zich de moeite geeft de „Handelingen" na te slaan, waarin de besprekingen over de begroting van Suriname zijn opgenomen, ontkomt men moeilijk aan de indruk, dat vrijwel alle sprekers pessimistisch gestemd zijn omtrent de mogelijkheden van onze West-Indische kolonie. Zo betoogde de heer Van Boetzelaer van Dubbeldam vorig jaar: „Suriname heeft ons wel geleerd voorzichtig te zijn met plannen, die wellicht de uitkomsten voorspellen". De heer Van Poll betitelde Suriname als: het land der eindeloze mislukkingen. De heer Van Kempen sprak van: de lethargie waarin Suriname verkeert en de heer IJzerman haalde de volgende krasse woorden uit een Surinaams blad aan: „Wij behouden onze naam en... onze misère."

Het is dan ook wel te begrijpen, dat de verdediging van zijn ontwerp-begroting voor Minister Colijn „steeds een onaangenaam werk is, omdat er zovele wensen zijn, die men gaarne zou vervullen, maar waarvan de vervulling nu eenmaal afstuit op het feit, dat er een tekort aan geld is in Suriname". Vorig jaar heeft Minister Colijn een specificatie gegeven van de bijdragen voor de welvaartsontwikkeling van Suriname sedert het begin van deze eeuw tot en met 1935. Het totaal bedrag beloopt f 20.329.400.

Daarbij komen nog de geregelde bijdragen ter dekking van het tekort op de begroting en de opgeschorte rente van de aanleg van de spoorweg, waarmede inclusief een deel der steunmaatregelen een bedrag van in totaal f 72 millioen gemoeid is geweest.

Dit jaar heeft de Minister onthuld, dat sedert 1867 alleen bijdragen voor de gewone huishouding van Suriname door Nederland f 75 millioen is betaald, plus f 25 millioen aan à fonds perdu gestorte leningen, waarbij dan nog komen de bedragen voor de vorengenoemde steunmaatregelen en andere extra's, als f 300.000 voor de grensregelingen en f 150.000 voor subsidie aan het rijstbedrijf Van Dijk e.a. Alles bijeengenomen zal men volgens de betreffende beschouwing van mr. C. J. Rom Colthoff in het Ned. Econ. Tijdschrift mogen aannemen, dat alleen aan hoofdsommen in de laatste zeventig jaren Nederland deze kolonie heeft geholpen met een bedrag, dat zeker de f 200 millioen te boven gaat! Als men dan ziet hoe weinig of bijkans niets daarmede is bereikt en dat ook dit jaar de raming van de Rijksbijdrage weer f 40.000 hoger is dan vorig jaar, dan is de moedeloosheid van de Minister en de Kamerleden wel te begrijpen. Minister Colijn zeide dan ook, dat alles wat er in dit opzicht (n.l. de welvaartsvermeerdering van Suriname) is gedaan, op een mislukking is uitgelopen.

Eén punt vraagt daarbij de bijzondere aandacht n.l. dat in verhouding tot het betrekkelijk kleine aantal zielen — ± 160.000 — het bestuursapparaat met 1500 ambtenaren een veel te hoge druk op de bevolking legt. Zo is op een totaal budget van ruim f 6 millioen voor onderwijs, pensioenen, rente en aflossing, tezamen reeds f 2½ millioen nodig. Ongetwijfeld zullen ook de hoge belastingen de ondernemingsgeest drukken en deze is juist zo noodzakelijk voor de ontginning van het niettemin aan tal van belangrijke producten rijke gebied.

Misschien dat de omslaande conjunctuur ook voor Suriname betere tijden doet aanbreken; doch voorhands mag men daarvan nog geen groots verwachtingen koesteren.

Stoomschip CRIJNSSEN.

Met het ss. „CRIJNSSEN" 28 Mei van Amsterdam, zullen de navolgende passagiers te Curaçao arriveren.

W. J. Lemmers, A. M. J. Mutsaers, J. A. H. Teurlings, Ir. I. Trutmann, F. Trutmann, K. Trutmann, F. Schweizman P. R. Küp, L. J. Küp, J. Küp, I. Philip, G. Philip, E. Philip, K. Trutmann, Tu. J. Phillipsen, J. Smit, G. Smit, C. M. Smit, P. Weering, C. Padmos, J. H. Hoffman, H. A. G. Hoffman, D. Duque, C. Dorenbos, G. H. Dorenbos, C. Dorenbos, J. Feith, H. O. Feith, I. J. Feith, M. van Geerenstein, G. van Geerenstein, H. C. van Geerenstein, C. J. van Geerenstein, W. Rensmaag.

Verloting.

Zondagavond l.l. zijn er bij 't kampvuur van de R. K. Verkenners, twee poppen verloot, de ene gekleed als Verkenner, de andere als Welp.

Bij trekking vielen de prijzen op de nummers 34 en 21, resp. Welp en Verkenner.

Dick Merrils Oceaanvlucht.

Dick Merrils opmerkelijke retourvlucht New York — Londen is enigszins verloren gegaan in de Engelse Kroningsdrukte, maar er zij toch nog gewezen op het vliegtuig dat hem over de Oceaan heeft gebracht. Het is de Lockheed Electra, een gewoon verkeersvliegtuig, dat behalve in Amerika ook in Europa in de laatste jaren een grote vermaardheid heeft verworven. De British Airways heeft onlangs een nieuw vliegtuig van dit type in gebruik genomen, de Polen vliegen reeds geruime tijd met deze toestellen, o.m. op hun lijn naar Palestina, terwijl zo juist één der Australische verkeersmaatschappijen haar vloot met een half dozijn van dit type heeft uitgebreid. De Lockheeds welke de K.L.M. besteld heeft, o.m. voor haar diensten in West-Indië, zijn van het type „14", de Super Electra en verbeterde „uitgave" van het vliegtuig dat Dick Merril, Chef piloot van de American Airlines gekozen heeft voor zijn Oceaanvlucht.

Gouverneur Wouters Beschermheer R. K. Volksbond.

In de Jaarvergadering van de C.R.K. Volksbond Zondagavond l.l. is Gouverneur Wouters plechtig geïnstalleerd als beschermheer van de C.R.K. Volksbond.

Mgr. P. I. Verriet was bij deze plechtigheid aanwezig. Aan het Jaarverslag van deze bond wat de Union geeft, ontlenen wij dat de Liga San Telmo, een der afdelingen is, welke veel voldoening geven. De agencia Funeraria San Pedro, keurde 10% uit. De Sceom, heeft zijn eerste activiteit laten varen: maar men doet pogingen van een nieuw leven. De ambachtschool telt 170 leerlingen en 7 leeraren. 5 Hollanders en 2 Curaçaoenaars. Volkshuisvesting bezit 25 huizen op Steenwijk. Er bestaan plannen om 15 nieuwe bij te bouwen op Pietermaai. En dezer dagen is men met 14 begonnen op Otrabanda.

Welkom.

Met het S.S. Crynssen wordt hier verwacht de Heer P. Küp met familie.

Ook voor Curaçao?

We lezen in het A.I.D.

Het hoofdbestuur van de Post-, Telegraaf- en Telefoondienst heeft, het port voor de briefkaarten in het binnenlandse verkeer en bij verzending naar Nederland, Suriname en Curaçao met ingang van 1 Mei verlaagd van 5 cent tot 3½ cent (dubbele briefkaarten, dz. briefkaarten met betaald antwoord van 10 tot 7 cent). Van genoemde datum af zullen briefkaarten met gewijzigde waarde-aanduiding worden verkrijgbaar gesteld.

Ter frankering van de door de particuliere nijverheid in omloop gebrachte briefkaarten zal zo spoedig mogelijk een frankeerzegel van 3½ cent worden uitgegeven; voorlopig zal de frankering dezer briefkaarten moeten plaats hebben door een combinatie van frankeerzegels van 2½ cent en van 1 cent.

De briefkaarten van 5 cent blijven voorhands gangbaar en kunnen dus ook na Juni a.s. worden opgebruikt.

Gedurende de maanden Mei en Juni a.s. kunnen bij alle post-, en bijpost- en hulp-postkantoren geheel gave en onbeschreven briefkaarten van vijf cent worden ingeruild tegen een gelijk aantal briefkaarten van 3½ cent, plus even zovele malen 1½ cent in contant geld.

Verkladde briefkaarten kunnen slechts tegen een briefkaart van 3½ cent worden ingeruild, tegen bijbetaling van 1 cent per stuk (dubbele briefkaarten 2 cent).

Is dit alleen voor Nederl. Indië?

Nieuwe Onderwijzeressen.

We lezen in de officiële berichten in de Nederl. bladen, dat bestemd zijn voor de dienst in Curaçao, Mej. M. J. Daansen, onderw. 1ste kl., categorie b, bij het openbaar lager onderwijs in Curaçao, Nieuwstraat 37; Mej. A. Zanen, onderw. 1ste kl. categorie b, bij het openb. lager onderwijs in Curaçao, Breedestraat 14. Beiden uit Oostburg.

Verdacht van diefstal.

Als verdacht van diefstal is een aantal winkelgoederen is door de Politie aangehouden en in bewaring gesteld de 46-jarige L.

Diefstal.

Door de 58-jarige A. werd bij de Politie aangifte gedaan van diefstal van Fl. 120.- te zijnen nadele. Naar de dader wordt een onderzoek ingesteld.

Ongevallen- en Ziekteregeling 1936.

Verschenen is in publicatieblad No. 54 de verordening van 18 Juni 1936, houdende vaststelling van de verplichting der werkgevers tot en van de aanspraken van de in bepaalde bedrijven door enig beroepsongeval of -ziekte getroffen arbeider op schadeloosstelling.

De verordening treedt in werking op een nader door de Gouverneur te bepalen datum.

Verder is verschenen publicatieblad No. 55 met de verordening van de 18de Juni 1936 houdende vaststelling van de verplichting van de werkgever tot en van de aanspraken van de arbeider op tegemoetkoming bij ziekte.

Kamer van Koophandel in Suriname en Curaçao.

We ontvingen het verslag van de Kamer van Koophandel in Suriname, erg in mineurtoon gesteld.

Met Curaçao kan de Kamer schijnbaar niet klaar komen.

Aan wie de schuld?

't Vorige jaar hebben we in dit blad met de Kamer aan de stok gehad, naar aanleiding wat toen daarover geschreven was.

Thans heeft men wel een voorzichtiger voorstelling van zaken gegeven, alhoewel men de gedachte niet kan ontgaan, dat alle schuld maar steeds op Curaçao geschoven wordt.

Het verslag schrijft over de afzet van producten op Curaçao. Sedert het aan de heren E. G. Martijn aldaar verleend ontslag als Handelsagent van de Kamer, heeft de Kamer uitgezien naar een geschikt persoon om er hare belangen waar te nemen, zonder dadelijk succes. Het was daarom verblijdend van de Directeur van het Kantoor voor de Landbouw Economische Zaken alhier, Dr. D. S. Fernandes, te vernemen dat hij contact had gehad met de veearts van Curaçao, die het voornemen had te kennen gegeven zijn medewerking te verlenen tot het plaatsen van Surinaamse producten op Curaçao. De resultaten evenwel ener zending aan diens adres hadden zodanig verloop, dat geen verdere verschepingen aan hem konden worden gedaan.

Later onder het hoofd Handel met Curaçao, lezen we:

De uitvoer naar Curaçao werd bij de aanvang van het verslagjaar hervat door het kantoor der Landbouw Economische Zaken, hetwelk de Gouvernements-Veearts op Curaçao bereid had gevonden medewerking te verlenen om belangheb-benden in dat gewest te bewegen zoveel mogelijk Surinaamse landbouwproducten te importeren. De eerste twee bestellingen werden door genoemd kantoor uitgevoerd, maar de afwikkeling was niet bevredigend, omdat de ontvangers der goederen de transactie behandelden als consignatie-zendingen, die zij niet verplicht waren te accepteren, waardoor schade werd geleden. Over de vergoeding dier schade is nog niet beslist.

Intussen heeft zich de heer L. Terzol op Curaçao voor de import van goederen uit Suriname geïnteresseerd en, aangezien alle proefzendingen aan hem zeer vlot zijn afgewikkeld en de orders steeds in betekenis toenemen, mede door de zorg, die alhier door opgemeld kantoor wordt besteed aan de door de Kamer gefinancieerde zendingen is, tot aanstelling van genoemde heer Terzol tot handelsagent der Kamer op Curaçao overgegaan.

De goederen worden op zijne bestelling verscheept voor zijn rekening en risico, terwijl hij bevoegd is aan de afnemers commissie in rekening te brengen.

Vergeleken bij 1936 was de uitvoer in 1936 groter: tegenover een uitvoerwaarde in het eerstgenoemde jaar van f 1478.—, stond in 1936 een van f 4.417.—.

Loterij Bond Fortuna.

De vier hoodprijzen vielen Donderdag op de Nos.: 4580, 251, 884 en 8139.

BEKENDMAKINGEN.

Beschikkingen.

Willemstad, de 10 de Juni 1937.

De Heer F. Thode is benoemd tot inwonende Hulp-verpleger in de kliniek voor besmettelijke geslachtsziekten.

De Heer E. H. A. Jacobs is benoemd tot leerling-seiner bij de Landsradiodienst op Curaçao.

Aan de Heer J. R. Jonkhout, opzichter bij de Reinigingsdienst, is vier weken vrijstelling van dienst verleend.

De schrijver M. G. Polonius is, gedurende het aan de Magazijnmeester R. C. M. Crediet verleend verlof, belast met de waarneming der betrekking van Magazijnmeester van Openbare Werken.

Aan Mej. E. M. van Wijk, Gouvernementsvroedvrouw, is eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan de Heer E. Sloterdijk, tijdelijk schrijver, is ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Gouvernements-Secretaris.
Gronemeyer.

Schermwedstrijd om de Boutmy-wisselbeker.

De afdeling Schermen van de Sportclub „Asiento" organiseert a.s. Zaterdag een schermwedstrijd op sabel tegen een equipe van de Politie Sportvereniging 8 uur p.m.

Voor deze wedstrijden, die ieder half jaar zullen worden gehouden, is door Eerste Luitenant A. J. G. Boutmy een fraaie wisselbeker beschikbaar gesteld.

MISSIENIEUWS.

Met het s.s. „Crijnssen" zullen Woensdag a.s. de Eerw. Fraters Tharasius, Andreas en Arnoud weer op Curaçao arriveren na hun vacantie in het Vaderland te hebben doorgebracht.

Welkom!

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten"

De Duitse commissie van onderzoek in zake de Hindenburg, kon nog geen verklaring geven van het ongeluk.

Het toestel was bij de landing nog in orde, ook waren de landingmanoeuvres goed.

In België heerst dezer dagen een hitte golf. Men registreerde gisteren de hoogste temperatuur, sinds jaren 36°. Ook de warmte in Nederland was voor deze tijd van het jaar een ongekende sinds 25 jaar.

De Belgische Minister president van Zeeland is naar de Ver. Staten vertrokken.

De Deutschland zal 17 Juni in Wilhelmshaven aankomen, met zich voerend de lijken van de slachtoffers.

Sevilla werd gebombardeerd door vliegers. Meer dan 25 gebouwen vlogen in brand.

UIT NEDERLAND.

De Koninkl. familie woonde een Mengelberg concert bij. De zaal was versierd met 7000 rozen. Prins Bernard bezocht het handelsmuseum en het koloniaal instituut.

H.M. de Koningin bezocht te Amsterdam het instructievaartuig Prinses Juliana. Prins Bernhard bezocht de diamantslijperij van de firma Asscher.

Donderdag woonde de Kon. Fam. een bloemencorso bij op de Amstel.

Prins Bernhard bezocht de Cavallerie Kazerne, het verkeersbureau en bediende o.a. zelf in de spitsuren de verkeerseinen van het Leidse plein, wat bijna een opstopping van het publiek gaf.

Prins Bernhard zal binnenkort benoemd worden tot Kon. Commissaris van de federatie voor Christelijke Jeugdverenigingen.

Minister Colijn hield Dinsdagmiddag een langdurige bespreking met de leider der R. K. Fractie, Goseling. Diezelfde avond besprekingen met Minister de Wilde en de A. R. fractieleider Schouten.

De volgende dag met Minister Lidt de Jeude en Minister de Graaff.

Professor Aalberse is herbenoemd tot voorzitter van de 2e kamer. Tot 1e plaats vervangend voorzitter is benoemd de Heer van Dijk tot 2e de Heer Drees.

Naar verluidt zal de Kamer de grondwetsherziening eerst in de zittingen die met September beginnen in behandeling nemen.

Te Den Helder is de O13 uit de Spaanse wateren teruggekeerd; men verwacht binnenkort de O15 eveneens terug. Dan zal alleen het flottillevaartuig, de Johan Maurits voor de convooidiensten in de Straat van Gibraltar beschikbaar zijn.

De directie van de Philipsfabrieken deelt mede dat zij de laatste tijd haar bedrijf aanmerkelijk heeft kunnen uitbreiden en een groot aantal nieuw personeel heeft aangenomen. Op het ogenblik werken 15.000 personen in Philips fabrieken.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse Bank is de goudvoorraad gedurende de afgelopen week met 16 millioen gestegen.

De 9de partij Dammen is door Raichenbach gewonnen.

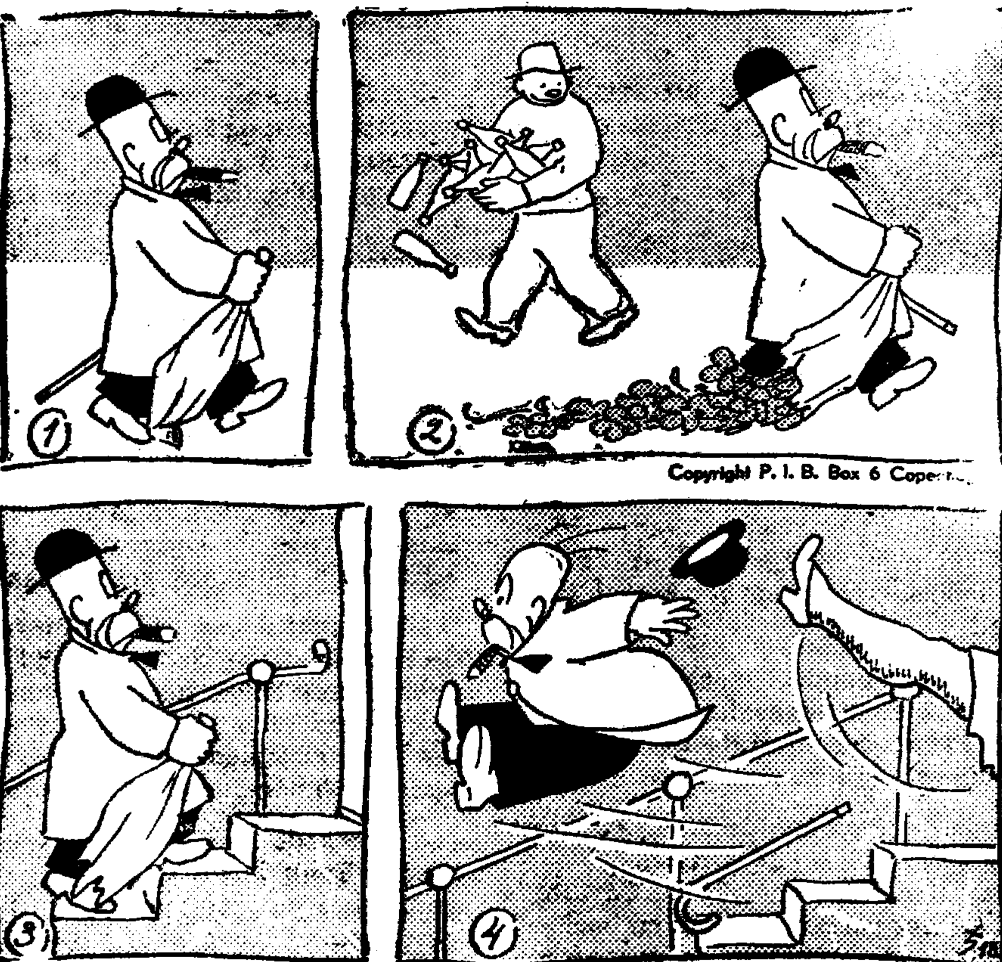
SCHEPENLIJST OVER JUNI 1937.

13.	Amk.	Caracas	New York	New York
13.	Ned.	Beunekom	Amsterdam	Cristobal
13.	„	Atlas	Maracaibo	Maracaibo
13.	Amk.	Falcon	Maracaibo	Maracaibo
14.	Ned.	Midas	Maracaibo	Maracaibo
15.	„	Baralt	Bonaire	Bonaire
16.	Eng.	Akaroa	New Zealand	Londen
16.	Ned.	Luna	New York	Aruba, Maracaibo
16.	„	Crijnssen	Amsterdam	Pto. Limon
16.	„	Flora	Maracaibo	Maracaibo
16.	„	Irena	Sto. Domingo	Sto. Domingo.

Ned. vliegtuig Snip of Oriol.

Naar La Guaira op 15, 17, 22, 24 en 29 Juni 1937.

Naar Maracaibo op 14, 16, 18, 21, 23, 25, 28 en 30 Juni 1937.



ADAMSON BLIJFT VRIJGEZEL.

SPORT-RUBRIEK
Officiële Mededelingen
VAN
"De Curaçaose Voetbalbond."

COMPETITIE-PROGRAMMA

A-Klasse:		B-klasse:	
MUNDO NOBO			Res. A-klasse
13 Juni	: R.C.C. 1 — Hollandia (A. Jesurun)	13 Juni	: Volh. 2 — Transvaal 2 * (A. D. Joens)
20 Juni	: R.C.C. 1 — Transvaal 1 (B. L. Dijk)	20 Juni	: Be Quick — Feyenoord * (I. Dania)
27 Juni	: Volh. 1 — Transvaal 1	27 Juni	: D.D.V.O. — Hilversum *
4 Juli	: R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1	4 Juli	: Feijenoord — J. Curaçao *
RIO CANARIO.			
13 Juni	: S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	13 Juni	: D.D.V.O. — D.C.C * (A. R. Ercol)
20 Juni	: Asiento 1 — S.U.B.T. 1 (H. Elfrink)		
27 Juni	: Asiento 1 — Hercules 1		
4 Juli	: Hollandia — Volharding		
SCHERPENHEUVEL.			
13 Juni	: J. Hol. 1 — Scherpenh. 1 (O. Corsica)		Res. A-klasse
20 Juni	: Volh. 1 — Hercules 1 (F. Kranenburg)	20 Juni	: Scherph. 2 — J. Holl. 2 * E. R. Jansen)
27. Juni	: R.C.C. 1 — Scherp. 1		
4 Juli	: Asiento 1 — Scherph. 1		

De met * aangegeven wedstrijden beginnen om drie uur.

Ingeschreven als werkende leden van Transvaal: M. Brug en afgeschreven: L. Willems; A. Rijhaard moet zijn A. Rijkaard.

Ingeschreven als werkende leden van D.C.C.: F. Nicasio, J. Conquet, D. Sabala, P. Leano en A. Gosepha.

Overgeschreven van lijst ondersteunende leden naar lijst werkende leden van R.C.C. E. Rib.

HET BESTUUR.

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, **de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.**

Programma van de Muziekuitvoering door de Banda „Adilanti" op het Brionplein.

Zondag, 13 Juni, 7.30 u.

Wilhelmus
Sous l'Aigle Double, Mars, J. Wagner.
Corbeille d'Été, Ouverture G. Gadenne
Esperit vagabond, Suite Symphonique D. Doyen.
La Primavera, Fantasie F. Schweinsberg.
Duinenkerels, Mars L. Marchand

PAUZE

Baptème Montagnard, Fantasie, G. Gadenne
[illegible] Strauzs, Kliment.
Fantasie op Motieven van Méhul.
Holland Jubelt, Mars, A. Maas.
Cur. Volkslied.

Programma van de CUROM.

Zaterdag, 12 Juni 1937.

7.00 — 7.05.
Opening, Wihelmus
7.05 — 7.20
Pianoconcert door Leopold Godowsky gr.)
1. Polonaise in A flat Opus 53, Chopin
2. Marche Militaire, Schubert, Tausig Brunswick 50078
3. Clair de lune, Debussy
4. Reflets dans l'eau, Debussy Brunswick 50069

7.20 — 7.50
Vocaal programma. Gram. muziek.
7.50 — 8.20
Een half uur Curaçaose muziek.
1. Mi ke bai den steef, Tumba
2. Gratas memorias, Wals, R. Th. Palm, Bruswick 41040
3. Puertoriqueños en Curaçao, Danzon
4. Brisas de Curaçao, Wals, F. Carballo Brunswick 41071
5. Pay y Mai, Tumba
6. Gloria, Wals, R. Th. Palm, Brunswick 41101
7. Vano empeño, Danza A. B. Palm
8. Una perlita, Wals, J. P. Boskaljon Brunswick 41050
9. El brillo de una estrella, Wals
10. Narciso Negro, Tumba R. Th. Palm Brunswick 41039

8.20 — 9.00
Gramafoonplaten op verzoek.
9.00 n.m.
Sluiting, Wilhelmus

Zondag 13 Juni.

11.00 — 11.15
Opening, Wilhelmus
11.05 — 11.45
Celloconcert Opus 104, Anton Dvorak
Solist: Gaspar Cassado
Berliner Philharmoniker o.l.v., Dr. H. Schmidt-Isserstedt
a. Allegro
b. Adagio ma non troppo
c. Allegro Moderato

11.45 — 13.00
Gemengd Programma.
Gramafoonmuziek
13.00
Sluiting, Wilhelmus.

Maandag 14 Juni 1937.

7.00 — 7.05
Wilhelmus en Opening
7.00 — 8.00
Concert te geven door Mevr. Sterk-Morks (piano) en de Heren Sweers (viool) en De Neeve (cello)
1. Trio No. 6 in B dur van Haydn
a) Allegro
b) Andante
c) Allegro ma dolce
2. Trio No. 9 in B mol van Mozart
a) Allegro
b) Andante tempo di menuetto
c) Allegro

8.00 — 8.30
Programma van El Louvre"
8.30 — 9.00
Dansmuziek.
1. Close your eyes, slowfox
2. The very thought of you, slowfox Hans Bund en zijn Dans Orkest
3. Alone, slowfox
4. Goody Goody, foxtrot Teddy Stauffer en zijn Orkest
5. Ich wollt', ich wär ein Hunh, foxtrot
6. The Glory of Love, slowfox
7. Cherokesen Fox
8. You, foxtrot
9. No regrets, foxtrot
10. There's a small hotel, foxtrot, Teddy Staufer en zijn Band

Dinsdag 15 Juni 1937.

7.00 — 7.05
Wilhelmus en Opening
7.05 — 7.25
Ds. W. von Lindonk spreekt over R. A. Schumann
7.25 — 8.00
In aansluiting hierop zal een Concert van Schuman worden gespeeld
8.00 — 9.00
? ? ? ? ?

K
K R O
O

Wereldprogramma OP ZONDAG, 13 JUNI 1937. Via P.C.J. Golflengte 31.28 19.24—20.24 uur Curaçaotijd.

1. Gramofoonmuziek.
2. Nederlandse Volksgebruiken door F. Verlaan
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.R.O. Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M. Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. Mars.
2. Causerie door Dr. H. J. A. M. Stein
3. Gramofoonmuziek.
4. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
5. Van en Voor de Missiepost.
6. Vaderlandse Kroniek.

DE KANONNEN VAN HET VATICAAN.

Het was in de woelige dagen vóór de wereld-oorlog (1914—'18). Overal viel een zekere onrust waar te nemen. De gouverneur van het Paleis des Pausen, het Vaticaan, ontging dit geenszins. Integendeel. Elke dag werd zijn bezorgdheid groter. Roerige volksmassa's zouden wel eens iets tegen het Vaticaan kunnen ondernemen, ja, tegen de persoon des Pausen! Anderen deelden de bezorgdheid. De gouverneur stelde een plan van verdediging op. Aan alle zijden moest het gebouw zich tegen de grote menigte kunnen verweren. Toen hij klaar was met zijn plannen maakte hij zijn opwachtig bij Paus Pius X z.g.

„Heilige Vader! De straten en pleinen zijn vol van duistere geruchten. Wij kunnen ons zo maar niet laten overvallen. Ik heb dan ook overwogen de verdediging van het Apostolisch Paleis in orde te maken!"

„Va bene, va bene!" — antwoordde de Paus. („Goed zo)!"

„Bij de ingang van de Pelgrimsweg betrekken vier gendarmes hun post!"

„Keurig zo!"

„En op het plein der Protomartiri komen niet minder dan tien Zwitsers te staan!"

„Prachtig!"

„De leden der Edelgarde waken over de Pauselijke tuinen!"

„Volmaakt! Maar — de Paus wees een zwakke plek op de plattegrond aan — „hoe zult Ge deze plaats verdedigen, mijnheer de gouverneur!"

„Gemakkelijk genoeg", Heilige Vader. Hier komt ons kanon te staan!"

„Ons kanon? Ik wist niet eens, dat wij zo rijk waren. Maar, iets anders, kan ons kanon ook schieten?"

„Dat zal waar wezen!" viel de gouverneur in, een tikje op zijn tenen getrapt.

„Juist. Welnu, als ons kanon schiet, [illegible] Het Vaticaan verdedigt zich niet met kanonnen!" luidde de beslissing des Pausen.

Een legende? Best mogelijk, maar dan toch een legende waaruit duidelijk het vertrouwen op Gods' machtige Bescherming spreekt. Inderdaad! God blijft met Zijn Kerk en Haar Stedehouder, ook al trachten de poorten der Hel Haar te overweldigen!

Paus Pius X z.g. (1914 †) was graag in de Vatikaanse tuinen. Maar hun schoonheid kon hem zijn geliefd Venetië niet doen vergeten. Venetië, waar hij en patriarch en kardinaal geweest was, ging hem boven alles.

Op zekere dag wandelde deze grote Paus met enkele vrienden in de heerlijke Romeinse lusthof. Plotseling klonk, heel uit de verte, het schrille fluiten van een locomotief. De Vader der Christenheid bleef staan.

„Luister!" zeide hij, en er lag weemoed in zijn stem. „Dat is misschien van een trein, die naar Venetië vertrekt!"

Eerst Paus Pius XI heeft de omheining der Vatikaanse tuinen zo te zeggen, verbroken. Hij brengt zijn zomer-vacantie — die nooit vacantie kan zijn — in de villa Castel Gandolfo door, aan de oevers van het Albaneese meer. Mocht onze Vader in Christus daar ook dit jaar enige verpozing vinden in zijn martelaarschap voor de zielen.

HOE PIZARRO STIERF.

Frans Pizárro is de Spaanse veroveraar van het oude Peru geweest. Met geduld verdroeg hij de zwaarste vermoeienissen. Geheimzinnige landstreken, eeuwen aan het oog onttrokken, wist hij in kaart te brengen. Met een handjevol mensen overwon hij, op zeer wrede wijze, een machtig koninkrijk. Het spreekt wel haast vanzelf, dat zo iemand heel wat vijanden maakte. Dezen brachten hem in 1541 om het leven.

De veroveraar was in Lima gaan wonen, de Peruaanse hoofdstad. Daar hij noch lezen, noch schrijven kon, moest hij veel aan zijn geheimschrijver overlaten. De man maakte van dit vertrouwen misbruik en spekte zijn eigen zakken met het geld der burgerij. Hierdoor werd de bestaande ontevredenheid nóg groter. Sommigen waren zó arm, dat ze het met zijn twaalven met één mantel moesten doen!

Op een late avond in Juni was Pizarro bij een familielid gaan eten. Zijn drie kinderen vergezelden hem. Er werd geklopt. Een priester stond aan de deur. „Zondag, 26 Juni, na afloop der H. Mis, zullen samenzweerders Pizarro doden!" luidde zijn ernstige waarschuwing. De veroveraar smaakte op eens het eten niet meer. Hij, die zóveel mensen op wrede en trouwloze wijze in de dood gejaagd had, voelde nu zelf een kille hand om zijn nek. Hij besloot die Zondag de H. Mis in zijn paleis te laten opdragen. Dat gebeurde. Tegen de middag drongen de samenzweerders onder Herrada het paleis binnen. Het twintigtal vrienden, dat Pizarro genodigd had, vlood. Slechts vijf man schaarden zich rond hun gastheer. Eén hunner wilde gaan onderhandelen met de indringers; een zwaardslag maakte aan zijn leven een einde. Pizarro had niet eens tijd zijn kuras aan te doen. Hij greep een degen en stelde zich dapper te weer. Zijn broer bezweek. Het tweetal edelknapen aan zijn zijde eveneens. Pizarro slaagde er nog in twee indringers buiten gevecht te stellen. Toen was ook zijn uur gekomen. Dodelijk gewond zeeg hij neer. Met de wijsvinger tekende hij een bloedig kruis op de grond, kuste het en gaf de geest. De man, die nooit moede werd nieuwe koninkrijken te ontdekken; die de ene provincie na de andere wist te onderwerpen, vond aldus een roemloos einde. „De tyran is dood!" klonk het door de straten van Yima. Herrada nam de regering in handen. Het was de hoogste tijd. Van alle kanten naderden opstandelingen om de stad te plunderen......

VAN SCHAAPHERDER TOT SCHILDER.

Onder de beroemdste schilders der wereld rekent men de Italiaan Giotto (dzjotto). Hij was een vriend van de grote dichter Dante.

In de schilderkunst heeft hij uitdrukking, gevoel, leven, bevalligheid, beweging, in één woord: het natuurlijke gebracht. Geen wonder dat zijn genie nog [illegible]

Deze Giotto nu is begonnen als...... schaapherder. In de buurt van de kunststad Florence, het „Firenze" der Italianen, hoedde hij zijn kudden. Veel aanspraak had hij aan zijn wollige makkers natuurlijk niet. De verveling verdreef hij...... met kousen breien zoals vroeger de herders in Drente deden! Mis geraden! Met tekenen! Zijn penseel was een puntig stuk steen en zijn doek een andere kei!

Op zekere dag was hij juist bezig een schaap te tekenen. Er kwam een heer langs, aan zijn kleding kenbaar als kunstenaar. Cimibue was het, Giovanni Cimabue, een Florentijn, die ons aardige muurschilderingen heeft nagelaten, zogenaamde frésco's, figuren op de verse („fresco") kalk aangebracht. Goed. Cimibue nam de tekening van de kleine herdersknaap met grote aandacht op. Aanstonds bemerkte zijn geoefend oog, dat hier een verborgen talent aan de gang was geweest. Hij bezocht de ouders van Giotto en dezen stemden er in toe, dat hun zoontje met zijn beschermer naar Florence vertrok. Cimibuc werd daar zijn meester. Het duurde niet lang, of Giotto had hem in kunst en vaardigheid overtroffen!

Wij bewonderen van hem het grote mozaïek (ingelegde steentjes als schilderij) boven de ingang der Sint Pieterskerk, de prachtige schilderingen uit het leven van O.L. Vrouw te Padua, en de Campanile (campána is klok) of klokkenoren te Florence. Hier werd hij begraven (1337).